

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Václava Štencla v právní věci žalobce: **nezl. R. T.**, zastoupeného zákonným zástupcem M. T. a advokátem Mgr. Vratislavem Tauberem, sídlem Lidická 960/81, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2025, č. j. OAM-1632/P-P07-ZA13-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 8. 2025, č. j. 30 Az 3/2025-49,

### t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

#### I. Vymezení věci

- [1] Dne 12. 3. 2025 Ministerstvo vnitra rozhodlo, že se žalobcova žádost o mezinárodní ochranu podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zamítá jako zjevně nedůvodná.
- [2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou, kterou krajský soud zamítl.

#### II. Návrh na odkladný účinek a vyjádření žalovaného

- [3] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností, kterou spojil s žádostí o přiznání odkladného účinku.
- [4] V této žádosti stěžovatel uvedl, že se na území České republiky narodil, žije zde se svými rodiči, na jejichž péči je s ohledem na svůj útlý věk plně odkázán, a spolu s ním zde žije i jeho starší sestra A.. Všichni jsou v ČR žadateli o udělení mezinárodní ochrany. Otec stěžovatele v ČR získal povolení k zaměstnání, pracuje zde a rodinu živí. Výkon rozhodnutí by pro stěžovatele znamenal újmu, neboť by přišel o možnost legálně pobývat na území ČR. K bezprostřednímu opuštění území ČR by stěžovatel mohl být donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, o něž nyní nejde, pro stěžovatele by to však znamenalo nutnost pobývat na území ČR nelegálně a vystavit se riziku zákazu pobytu na území ČR po určitou dobu, který je se správním vyhoštěním pravidelně spojen. Jiné osoby,

jimž by mohla újma vzniknout, neexistují, a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebrání ani existence kolidujícího veřejného zájmu. Stěžovatel rovněž doplnil, že krajský soud žalobě odkladný účinek přiznal.

[5] V doplnění žádosti stěžovatel uvedené skutečnosti zopakoval a zdůraznil, že mimořádnost své situace spařuje ve skutečnosti, že v ČR se nachází i jeho rodiče a starší sestra, kteří jsou žadateli o mezinárodní ochranu, přičemž odkázal na aktuálně vedené řízení u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 48 Az 12/2023 (toto řízení však již bylo skončeno rozsudkem ze dne 5. 6. 2025, č. j. 48 Az 12/2023-57, pozn. NSS).

[6] Žalovaný ve vyjádření k žádosti o přiznání odkladného účinku uvedl, že žádost je odůvodněna k případu stěžovatele zcela nepřiléhavě. Stěžovatel je nezletilý a v ČR se nachází společně se svými rodiči a sestrou, kteří jsou v pozici žadatelů o udělení mezinárodní ochrany. Stěžovateli tedy tvrzená újma nehrozí. Nepřiznáním odkladného účinku stěžovatel nepřijde o možnost legálně na území pobývat a v žádném případě mu nehrozí uložení správního vyhoštění a zákazu zde po nějakou dobu pobývat.

### III. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení všech okolností dospěl k závěru, že jsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Z výše uvedeného vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu vyhrazeného pro výjimečné případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení* před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015-38).

[10] Vážnou újmu stěžovatel spatřuje ve skutečnosti, že by mu mohlo být v případě nastoupení účinků rozhodnutí uloženo správní vyhoštění spojené se zákazem pobytu na území ČR po stanovenou dobu, resp. že by mohl být oddělen od rodičů, na něž je s ohledem na svůj věk odkázán.

[11] Podle čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte musí být zájem dítěte předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány.

[12] Podle čl. 9 odst. 1 věty první Úmluvy o právech dítěte zajistí státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, aby dítě nemohlo být odděleno od svých rodičů proti jejich vůli, ledaže

pokračování

příslušné úřady na základě soudního rozhodnutí a v souladu s platným právem a v příslušném řízení určí, že takové oddělení je potřebné v zájmu dítěte.

[13] Žalovaný uvedl, že nelegální pobyt stěžovateli nehrozí vzhledem k tomu, že jeho rodinní příslušníci (rodiče a sestra) jsou v postavení žadatelů o mezinárodní ochranu. Z informací, které jsou Nejvyššímu správnímu soudu v době rozhodování o žádosti o odkladný účinek dostupné, však není jasné, v jaké procesní fázi je rozhodování o žádostech o mezinárodní ochranu rodičů a sestry stěžovatele (či zda jim případně mezinárodní ochrana již byla dokonce udělena), a není ani zcela zřejmé, zda tito příbuzní či někteří z nich disponují pobytovým oprávněním na území ČR z jiného titulu. Povolení k zaměstnání ze dne 17. 4. 2023, které stěžovatel spolu s kasační stížností doložil, již uplynula platnost.

[14] Nejvyšší správní soud zohlednil čl. 3 a 9 Úmluvy o právech dítěte a s ohledem na nyní spíše hypotetické možnosti stěžovatele dospěl k závěru, že nelze jednoznačně spolehlivě uzavřít, že újma stěžovateli nehrozí. S ohledem na povahu rozhodnutí o odkladném účinku kasační stížnosti a povinnosti soudu rozhodnout o takovém návrhu v co nejkratší době Nejvyšší správní soud zohlednil zásadu předběžné opatrnosti (usnesení ze dne 16. 5. 2018, č. j. 1 As 128/2018-42).

[15] Ačkoliv k bezprostřednímu opuštění ČR by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, setrvání by pro něj znamenalo pobývat na území nelegálně a vystavit se riziku zákazu pobytu na území ČR po určitou dobu, který je se správním vyhoštěním pravidelně spojen (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100). Tato skutečnost tedy není překážkou přiznání odkladného účinku.

[16] Oproti újmě hrozící stěžovateli soud zohlednil skutečnost, že žádné indicie nenásvědčují újmě hrozící třetím osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[17] Nejvyšší správní soud neshledal ani rozpor s důležitým veřejným zájmem. Jak vyplývá z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 As 225/2022-25, žalovaný může zpochybnit návrh žadatele o odkladný účinek z důvodu, že jeho přiznání je v rozporu s veřejným zájmem; pokud tak ovšem žalovaný neučiní, soud nepřiznává odkladný účinek jen v případě, že nesplnění těchto předpokladů vyplývá z obsahu soudního a správního spisu. V projednávané věci žalovaný rozpor s veřejným zájmem ani netvrdil.

[18] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a jeho kasační stížnosti přiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 8. 2025, č. j. 30 Az 3/2025-49, i rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2025, č. j. OAM-1632/ P-P07-ZA13-2024.

[19] Soud připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.  
předseda senátu